BURMISTRZ WIELUNIA
pl. Wojciecha Wielkiego 1
98-300 Wieluń, woj. łódzkie
tel. (043) 8660220, fax (043) 8860260

Wieluń dnia 20.01.2017 r.

WP.3120.14.2016

Interpretacja indywidualna przepisów prawa podatkowego

Burmistrz Wielunia działając na podstawie art.14j § 1 i § 3 oraz art. 14c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2015 r. poz. 613 z późn. zm.) po rozpatrzeniu wniosku z dnia 25.10.2016 r. (data wpływu: 28.10.2016r.) o wydanie pisemnej interpretacji indywidualnej o zakresie stosowania przepisów prawa podatkowego – podatek od nieruchomości – w zakresie zdarzenia przyszłego

uznaję za nieprawidłowe stanowisko Wnioskodawcy polegające na tym, że od dnia 1 stycznia 2017 roku opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości nadal podlegają jedynie części budowlane elektrowni wiatrowych (tj. fundamenty i wieża).

UZASADNIENIE

W dniu 28.10.2016 r. wpłynął do tutejszego Organu wniosek

o wydanie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w indywidualnej sprawie dotyczącej podatku od nieruchomości w zakresie zdarzenia przyszłego. Przedmiotem żądanej interpretacji indywidualnej jest art.1a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tj. Dz.U z 2016 r. poz. 716 z późn. zm.).

Podatnik we wniosku przedstawił następujące zdarzenie przyszłe:

, którego głównym przedmiotem działalności jest wytwarzanie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii posiada na terenie gminy Wieluń elektrownię wiatrową o mocy 2 MW. Elektrownia wiatrowa będąca w posiadaniu Spółki składa się, poza częściami budowlanymi jakimi są fundament oraz wieża, także z urządzeń technicznych – gondoli z piastą, w której umieszczony jest generator, urządzenia sterującego, transformatora, skrzyni biegów oraz innych instalacji wspomagających obsługę elektrowni, a ponadto wirnika z łopatkami.

Wnioskodawca wskazuje, że dotychczas, opodatkowywała podatkiem od nieruchomości od budowli wyłącznie części budowlane urządzeń technicznych tj. fundamenty i wieże. Obecnie ze względu na wejście w życie w dniu 16 lipca 2016 roku ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz.U. 2016.961 z dnia 2016.07.01 z późn.zm), Spółka powzięła wątpliwości odnośnie opodatkowania podatkiem od nieruchomości ww budowli od 1 stycznia 2017 roku.

Wnioskodawca w związku z powyższym zadał pytanie następującej treści:

„ Czy w stanie prawnym obowiązującym po wejściu w życie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, podstawą opodatkowania w podatku od nieruchomości od 1 stycznia 2017 r. w przypadku elektrowni wiatrowej nadal będzie wartość elementów budowlanych elektrowni wiatrowej, a więc wyłącznie wartość fundamentów oraz wieży?"

Stanowisko Wnioskodawcy w sprawie zdarzenia przyszłego:

Spółka uważa, że po wejściu w życie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, opodatkowaniem podatkiem od nieruchomości podlegają wciąż jedynie części budowlane elektrowni wiatrowych (tj. fundamenty i wieża), jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składające się na całość użytkową w zakresie urządzeń wytwórczych energii elektrycznej. W związku z powyższym podatkowi od nieruchomości nadal nie podlegają stricte urządzenia techniczne – gondola z piastą, w której umieszczony jest generator, urządzenia sterujące, transformator, skrzynia biegów oraz inne instalacje wspomagające obsługę elektrowni wiatrowej, a także wirnik z łopatami.

Stanowisko własne Wnioskodawca uzasadnił w następujący sposób:

W uzasadnieniu wniosku Spółka na wstępie wskazuje powołuje się na ww. ustawę o podatkach i opłatach lokalnych art. 2 ust.1 pkt 3 wskazując, że opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Następnie wskazuje wartość budowli, która stanowi podstawę opodatkowania w przypadku budowli. Przywołując art. 1a ust.1 pkt 2 tej ustawy podkreśla, że za budowlę uznaje się obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem twierdząc na tej podstawie, że ustawa o podatkach i opłatach lokalnych w dalszym ciągu nie rozstrzyga zatem jakie elementy elektrowni wiatrowej stanowią budowlę podlegającą opodatkowaniu podatkiem i dlatego tak jak w poprzednich latach należy posłużyć się definicjami zawartymi w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. prawo budowlane (t.j.Dz.U.2016.290 z dnia 2016.03.08 z późn. zm., dalej jako prawo budowlane).
W myśl ustawy prawa budowlanego art. 3 pkt 1, pod pojęciem obiektu budowlanego należy rozumieć budynek, budowlę, bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami

zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych. Z kolej za budowlę w rozumieniu art. 3 pkt 3 prawa budowlanego uznaje się każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową. W efekcie końcowym – jak twierdzi Wnioskodawca- zgodnie z art. 3 pkt 9 prawa budowlanego za urządzenia budowlane należy rozumieć urządzenia techniczne związane z obiektem budowlanym, zapewniające możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, jak przyłącza i urządzenia instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, a także przejazdy, ogrodzenia, place postojowe place pod śmietniki.
Zdaniem Spółki, elektrownie jako całość nie mogą być uznane za budowle w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w związku z art.3 pkt 3 prawa budowlanego nawet po zmianach wprowadzonych ustawą o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, i zaznacza, że w pierwszej kolejności należy zauważyć, że art. 3 pkt 3 prawa budowlanego w sposób wyraźny nie wymienia elektrowni wiatrowych. Tu Wnioskodawca wylicza ponownie zawartość tego artykułu i podkreśla, że elektrownie wiatrowe nie tylko nie są wymienione w art. 3 pkt 3 prawa budowlanego, lecz pozbawione są cech zbliżonych do budowli wymienionych w tym przepisie. W związku z tym nie mogą być one uznane za budowle.
Następnie Spółka podkreśla, że przepis art. 3 pkt 3 prawa budowlanego wskazuje, że urządzenie techniczne stanowi budowlę tylko wówczas, gdy jest urządzeniem wolnostojącym.
Natomiast elektrownia wiatrowa jako całość nie stanowi budowli, a ustawodawca wprost rozróżnia części budowlane urządzeń technicznych od samych urządzeń technicznych traktowanych jako całość użytkową, uznając za budowlę jedynie pierwsze z nich.

Zdaniem Wnioskodawcy takie urządzenia jak gondola, piasta, wirnik, generator, skrzynia biegów, komputer sterujący, transformator, rozdzielnia energetyczna, instalacja alarmowa zdalnego sterowania, skrzydła nie są częściami budowlanymi urządzeń technicznych elektrowni wiatrowych lecz odrębnymi pod względem technicznym częściami przedmiotów składających się na całość użytkową w zakresie urządzeń wytwórczych energii elektrycznej, a nie budowli. Urządzenia te - zdaniem wnioskodawcy - bez uszczerbku dla budowli można bowiem wymieniać na inne, zamieniać, zmieniać ich parametry techniczne, wymontowywać i zastępować innymi urządzeniami prądotwórczymi bez zmiany całości użytkowej budowli, która pozostaje ta sama. Przywołując art.3 pkt 9 prawa budowlanego wnosi, że nie są urządzeniami budowlanymi elementy techniczne służące bezpośrednio wytwarzaniu energii elektrycznej, takie jak zespoły wiatrowe, czyli generator (turbina), wirnik z gondolą skrzynia biegów, czy transformator, dlatego elektrownie wiatrowe umieszczone na wieży lub maszcie, wspartym na fundamencie i powiązane z innymi częściami budowlanymi urządzeń

technicznych oraz urządzeniami budowlanymi nie mają nic wspólnego z zapewnieniem możliwości użytkowania tego rodzaju budowli (wieży, masztu lub fundamentów) zgodnie z przeznaczeniem. Dlatego – zdaniem Spółki – nie powinno budzić wątpliwości, że część prądotwórcza nie została osadzona na maszcie w celu umożliwienia jego użytkowania lecz odwrotnie i zatem do budowli nie należą urządzenia techniczne służące bezpośrednio wytwarzaniu energii elektrycznej, takie jak generator, wirnik ze skrzydłami, skrzynia biegów, transformator czy inne urządzenia i nie mogą być przedmiotem opodatkowania podatkiem od nieruchomości.
W ocenie Wnioskodawcy jedyną zmianą, z punktu widzenia podatku od nieruchomości jaka zaszła wraz z wejściem w życie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych jest wykreślenie z art. 3 pkt 3 prawa budowlanego części budowlanych urządzeń technicznych „elektrowni wiatrowych". Zdaniem wnioskodawcy na uwagę zasługuje fakt, że pomimo wykreślenia, elektrownia wiatrowa wciąż może być uznana za „inne urządzenie", którego część budowlaną należy uznawać za budowlę rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy prawa budowlanego. Jednak samo wykreślenie – jak podkreśla Wnioskodawca- z przykładowego wyliczenia nie jest wystarczające do uznania, że cała elektrownia wiatrowa, a nie wyłącznie maszt oraz fundament, podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.
Dalej Wnioskodawca przytacza wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 września z 2011 roku (sygn. akt P 33/09), oraz podnosi, że przyjęcie tezy o zaliczeniu urządzeń elektrowni wiatrowych do podstawy opodatkowania, podczas gdy analogiczne urządzenia w innego typu elektrowniach nie stanowią budowli naruszałoby zasadę równości i sprawiedliwości podatkowej (art. 84 w związku z art. 32 i 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (t.j. Dz.U.1997.78.483 z dnia 1997.07.16 z późn. zm.))
Również, na co zwraca uwagę Wnioskodawca, potwierdzeniem stanowiska Spółki jest odpowiedź udzielona przez podsekretarza stanu w Ministerstwie Infrastruktury i Rozwoju Pawła Orłowskiego z dnia 15.05.2015 r.
W podsumowaniu Wnioskodawca podkreśla, że zdaje sobie sprawę z istnienia nowej definicji elektrowni wiatrowej zawartej w art. 2 pkt 1 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, zgodnie z którą za taką elektrownię wiatrową uznaje się budowlę w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, składającą się co najmniej z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych, niemniej chciałaby zwrócić uwagę, że przedmiotowa definicja nie znajduje zastosowania w przypadku podatku od nieruchomości a ustawa o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych nie jest ustawą podatkową i do jako takiej nie powinno się stosować znajdujących się w niej definicji legalnych do określania przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości.

Stanowisko organu podatkowego w sprawie przedstawionego zdarzenia przyszłego:

Organ podatkowy wydając niniejszą interpretację podatkową przeprowadził analizę dotychczasowego orzecznictwa sądowego jak również zmiany obowiązującego prawa. Po rozpoznaniu przedłożonego wniosku Burmistrz Wielunia stwierdza co następuje:

Ustawa z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tj. Dz. U. z 2016 r. poz. 716 ze zm.), która w artykule 1a ust. 1 pkt 2 odsyła do ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (tj. Dz. U. z 2016 r. poz. 290 ze zm.), która w załączniku wylicza elektrownię

wiatrową jako obiekt budowlany, a legalną definicję elektrowni wiatrowej określa ustawa z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz.U. z 2016 r. poz. 961 ze zm.). Artykuł 3 pkt. 3 ustawy Prawo budowlane po wprowadzonej zmianie definiuje budowlę jako każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową. Przytoczona powyżej definicja budowa jest definicją w brzmieniu obowiązującym od dnia 16 lipca 2016 r., a brzmienie tej definicji obowiązujące do tej daty zostało zmienione na mocy art. 9 pkt 1 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, nowelizującego treść art. 3 pkt 3 ustawy prawo budowlane. Ustawa ta na mocy art. 9 wykreśliła z nawiasu definicji budowli zawartej w prawie budowlanym, odnoszące się do tzw. części budowlanych wyrażenie „elektrowni wiatrowych" . W ocenie organu podatkowego powyższe nie ma znaczenia dla oceny czy elektrownia wiatrowa jest budowlą w rozumieniu ustawy prawo budowlane, ponieważ w nawiasie – w art. 3 pkt 3 prawa budowlanego – zostały wymienione przykładowe części budowlane urządzeń technicznych, a zawarty w nim katalog części budowlanych urządzeń technicznych jest katalogiem otwartym, na co wskazuje wyrażenie „i innych urządzeń technicznych ". Tym samym brak w przedmiotowym nawiasie wyrażenia „elektrowni wiatrowych" nie przesądza, iż wolą ustawodawcy było ich wyłączenie z definicji budowli.
Ponadto nastąpiły również zmiany w załączniku do tej ustawy w tabeli wiersz „Kategoria XXIX" (kategorie obiektów budowlanych) otrzymuje brzmienie:
Kategoria XXIX – wolno stojące kominy i maszty oraz elektrownie wiatrowe.
Z powyższego wynika, że ustawą Prawo budowlane wprowadzono nową kategorię obiektu budowlanego, jakim jest elektrownia wiatrowa bez zróżnicowania elektrowni ze względu na części budowlane i niebudowlane i dlatego należy traktować całą elektrownię jako obiekt budowlany.
Dlatego, że elektrownia wiatrowa jako obiekt budowlany nie jest ani budynkiem, ani obiektem małej architektury winna być zaklasyfikowana dla potrzeb podatku od nieruchomości jako budowla na podstawie prawa budowlanego do którego odsyła ustawa o podatkach i opłatach lokalnych.
Legalna definicja elektrowni wiatrowej po nowelizacji Prawa budowlanego określona została ustawą o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz.U. z 2016 r. poz. 961 ze zm.) w art. 2 pkt 1 który wskazuje, że elektrownia wiatrowa to budowla w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, składającego się co najmniej z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych, o mocy większej niż moc mikroinstalacji w rozumieniu art.2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. 478 i 2365 oraz z 2016 r. poz. 925).

Zgodnie z art. 2 pkt 2 tej ustawy elementy techniczne to wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układ sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu.
Z powyższego wynika, że obecnie o statusie elektrowni wiatrowej współdecyduje również ustawa o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych.
Konsekwencją powyższego jest fakt, że ustawa o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych poprzez wprowadzenie legalnej definicji pojęcia elektrowni wiatrowej zakwalifikowała ją jako budowlę w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy prawo budowlane, która składa się z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych obejmujących wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układ sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu. Powyższe przesądza, że elementy techniczne, jako część składowa elektrowni wiatrowej, objęte są podatkiem od nieruchomości.

Ponadto art. 17 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, która weszła w życie z dniem 16 lipca 2016 roku wskazuje wprost , że „od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2016 r. podatek od nieruchomości dotyczący elektrowni wiatrowej ustala się i pobiera zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie ustawy". Przepis ten odnosi się bezpośrednio do zmiany w podatku od nieruchomości od 1 stycznia 2017 roku i stanowi przepis przejściowy, w przeciwnym przypadku wprowadzony artykuł nie miałby żadnego sensu.

Wydając niniejszą interpretację nie sposób pominąć odpowiedzi na interpelację nr 4207 w sprawie projektu nowej formy podatku od nieruchomości i objęcia elektrowni wiatrowych zmienionym prawem budowlanym, na podstawie nowelizacji ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych. Dnia 8 lipca 2016 roku odpowiedzi udzielił podsekretarz stanu w Ministerstwie Infrastruktury i Budownictwa Pan Tomasz Żuchowski wyjaśniając, że elektrownia wiatrowa wraz z urządzeniami technicznymi wypełnia przesłanki budowli będącej wolno stojącym urządzeniem technicznym. W odpowiedzi wskazuję się wprost, że elektrownie wiatrowe były wyjątkiem w zakresie opodatkowania podatkiem od nieruchomości, na podstawie ustawy z dnia 28 lipca 2005 r o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 163 poz. 1364), a ich właściciele są w lepszej podatkowej sytuacji niż właściciele innych urządzeń służących do wytwarzania energii z odnawialnych źródeł energii, a zmiany wprowadzone ustawą o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych: „ prowadzą do przywrócenia stanu prawnego sprzed ww. nowelizacji Prawa budowlanego wprowadzonych ustawą z dnia 28 lipca 2005 r. o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 163 poz.1364) i zrównania traktowania przez Prawo budowle elektrowni wiatrowych z innymi wolno stojącymi urządzeniami technicznymi. Zrównanie to wiąże się w konsekwencji ze zrównaniem w traktowaniu w obszarze wysokości podatku od nieruchomości."
Również za wydaniem niniejszej interpretacji przemawia odpowiedź Ministra Finansów z dnia 2 grudnia 2016 roku na interpelację nr 7740 posła Tadeusza Cymańskiego w sprawie zmiany sposobu opodatkowania elektrowni wiatrowych podatkiem od nieruchomości, w której wskazuje, że: *„Od dnia 16 lipca 2016 r. elektrownia wiatrowa zatem w całości stanowi obiekt budowlany (budowlę) w rozumieniu ustawy Prawo budowlane, co wynika, jak wskazano powyżej z aktualnej definicji „budowli", zawartej w tej ustawie, jak również z Załącznika do*

niej, gdzie elektrownie wiatrowe zostały wprost wymienione jako obiekt budowlany (kategoria XXIX Załącznika). Potwierdza to również uzasadnienie do poselskiego projektu ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, w którym stwierdzono, że „ W projekcie ustawy zaproponowano wykreślenie przepisu wprowadzającego podział elektrowni wiatrowych na część budowlaną i niebudowlaną. W proponowanym stanie prawnym cała elektrownia wiatrowa będzie obiektem budowlanym (budowlą)... ". Niemniej do dnia 31 grudnia 2016 r. podatek od nieruchomości dotyczący elektrowni wiatrowych ustala się i pobiera zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie tej ustawy (art. 17 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych).
W konsekwencji powyższego od dnia 1 stycznia 2017 r. opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegać będzie cała elektrownia wiatrowa. Podstawę opodatkowania podatkiem od nieruchomości dla budowli stanowi, co do zasady wartość, o której mowa w przepisach o podatkach dochodowych, ustalona na dzień 1 stycznia roku podatkowego, stanowiącą podstawę obliczania amortyzacji w tym roku, niepomniejszona o odpisy amortyzacyjne, a w przypadku budowli całkowicie zamortyzowanych – ich wartość z dnia 1 stycznia roku, w którym dokonano ostatniego odpisu amortyzacyjnego (art.4 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych). W tym zakresie od 1 stycznia 2017 r. nie przewiduje się zmian".

Biorąc pod uwagę powyższe organ podatkowy uznaje, iż stanowisko Wnioskodawcy polegające na tym, iż od dnia 01 stycznia 2017 roku podstawą opodatkowania w podatku od nieruchomości w przypadku elektrowni wiatrowej nadal będzie tylko wartość elementów budowlanych elektrowni wiatrowej, a więc wyłącznie wartość fundamentów oraz wieży – **nie jest prawidłowe.**

Pouczenie

Na niniejszą interpretację Stronie przysługuje prawo wniesienia skargi z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi , po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację – w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu - do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustaw z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, tekst jedn.: Dz. U. z 2016 r. poz. 718 ze zm.). Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach (art. 47 ww. ustawy) w terminie 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeśli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie 60 dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynności lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi (art.54 § 1 ww. ustawy) na adres Urzędu Miejskiego w Wieluniu, Plac Kazimierza Wielkiego 1, 98-300 Wieluń.

Otrzymują:
1. Adresat
2. a/a

BURMISTRZ WIELUNIA
Paweł Okrasa